

การวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัย
ที่สอดคล้องกับคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ
An Analysis of Themes in Tales Written by Early Childhood
Pre-Service Teachers Corresponding to the 8 Basic Virtues

¹รัชณี นกเทศ Ratchanee Nokthet

²ภัทรวลี นิ่มนวล Patwalee Nimnuan

¹คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

¹Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University

²นักวิชาการอิสระ ²Independent Scholar

¹Corresponding author, e-mail: kruple_ratchanee@yahoo.co.th

Received May 23, 2023; Revised November 11, 2023; Accepted: December 5, 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานที่แต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัย ว่ามีแก่นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมด้านใดบ้าง โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานที่แต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัยในกรอบคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือนิทาน 30 เรื่อง ที่แต่งโดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขา การศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 30 คน (เป็นนิทานซึ่งแต่งโดย นักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการแต่งนิทานมาก่อน) งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 (16-21 มีนาคม 2566) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ (Percent) ผลการวิจัยในเชิงปริมาณพบว่า แก่นเรื่องในนิทานที่นักศึกษาครูแต่งนั้น 60% เกี่ยวกับคุณธรรมด้าน ความมีน้ำใจ ถัดมาได้แก่ คุณธรรมด้านความสามัคคี 26.66% ด้านความซื่อสัตย์ 6.66% ด้านความ ประหยัด 3.33% ด้านความสุภาพ 3.33% คุณธรรมด้านความขยัน ด้านความมีวินัย และด้านความ สะอาด ไม่พบในแก่นเรื่องของนิทานในงานวิจัยนี้ และผลการวิจัยในเชิงคุณภาพได้บรรยายถึงข้อมูล ต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ อันเป็นประโยชน์ต่อการนำผลการวิจัยไปใช้พัฒนาต่อยอดในด้านการ สร้างสรรค์นิทานได้อย่างหลากหลายในอนาคต

คำสำคัญ: แก่นเรื่องในนิทาน; คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ; นักศึกษาครูปฐมวัย

Abstract

The purpose of this research article is to present the results of the analysis of themes in Tales written by Early Childhood Pre-Service Teachers that it consists of which aspect of the Eight Fundamental moralities. The research instrument is a table for analyzing themes in the tales written under the framework of the Eight Fundamental Moralities from Thai Ministry of Education. The researcher used a purposive sampling method to define a sample group which consisted of 30 tales written by 30 students in the second year of Early Childhood Education Major, Faculty of Education, Phetchaburi Rajabhat University. (The tales were written by students who have no experience in writing tales before.) This research collected data in the second semester of the academic year 2022 (16–21 March 2023). The statistics used in data analysis are percentages. The quantitative results showed that themes in the tales written by pre-service teachers are 60% about kindness, followed by 26.66% of unity, 6.66% of honesty, 3.33% of frugality and 3.33% of politeness. Diligence, discipline, and cleanliness were not found in the themes in the tales in this research. The qualitative results portrayed the various data obtained from the analysis. These will be beneficial for applying the research results to develop further in creating a variety of tales in the future.

Keywords: Themes in Tales; The 8 basic virtues; Early childhood pre-service teachers

บทนำ

นิทานเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็ก ดังที่ Clifton Fadiman กล่าวไว้ว่า วรรณกรรมสำหรับเด็ก ประกอบด้วยงานเขียนและภาพประกอบที่สร้างขึ้นเพื่อความบันเทิงหรือให้คำแนะนำแก่เด็ก มีความหลากหลายรวมถึงวรรณกรรมร่วมสมัยระดับโลก หนังสือภาพ เรื่องราวที่อ่านง่ายซึ่งเขียนขึ้นมาสำหรับเด็ก เทพนิยาย เพลงกล่อมเด็ก นิทาน เพลงพื้นบ้าน และอื่นๆ (Clifton Fadiman, 2023) ซึ่ง ภัทรวลี นิ่มนวล กล่าวว่า ในการสร้างสรรค์นิทานภาพ จำเป็นต้องมี Storyline ซึ่งหมายถึง เส้นทางของเรื่อง หรือแนวของเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับดูเส้นเชือก เพื่อนำฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์ มาผูกเป็นเรื่องราวให้มีการดำเนินเรื่องไปตั้งแต่เริ่มต้นจนจบตามแก่นเรื่อง (Theme) และโครงเรื่อง (Plot) ที่กำหนดไว้ (ภัทรวลี นิ่มนวล, 2561)

ศุจิภา พรหมรักษา กล่าวว่า แก่นเรื่อง หมายถึง ความคิดสำคัญ เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอแก่ผู้อ่าน แนวคิดหรือแก่นเรื่องนั้นเป็นสาระสำคัญของเรื่องที่เกิดจากการอ่านเรื่องและเชื่อมโยงกับองค์ประกอบส่วนต่างๆ ของนิทานไว้ด้วยกัน แนวคิดหรือแก่นเรื่องเป็นความคิดของผู้เขียนที่มุ่งแสดงทัศนะต่อโลกและชีวิตมนุษย์โดยผ่านเนื้อเรื่อง สะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ ความเจริญ ความเสื่อม ความคิด เจตคติ ค่านิยม ความใฝ่ฝัน ความทะเยอทะยาน และปัญหาต่างๆ ของคน ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมือง (ศุจิภา พรหมรักษา, 2557) เมื่อนักศึกษาครูปฐมวัยเริ่มฝึกการแต่งนิทานสำหรับเด็ก ผู้วิจัยจึงได้นำ “คุณธรรมพื้นฐาน 8

ประการ” มาเป็นแนวทางแก่นักศึกษาเพื่อกำหนดแก่นเรื่อง ตามที่ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนด คุณธรรมพื้นฐานสำคัญที่ควรเร่งปลูกฝังมี 8 ประการ ประกอบด้วย 1) ขยัน คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างสม่ำเสมอ อดทนไม่ท้อถอย เมื่อพบอุปสรรค ความขยันต้องควบคู่กับการใช้ปัญญา แก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ผู้ที่มีความขยันคือผู้ที่ตั้งใจทำอย่างจริงจัง เนื่องในเรื่องที่ถูกที่ควร เป็นคนสู้งาน มีความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรค รั้งงานที่ทำ ตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง 2) ประหยัด คือ การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ้งเฟ้อ ผู้ที่มีความประหยัด คือผู้ที่ดำเนินชีวิตเรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้ คิดก่อนซื้อ เก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของอย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายของตนเองอยู่เสมอ 3) ซื่อสัตย์ คือประพฤติตรง ไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปลอดจากความรู้สึกลำเอียงหรืออคติ ผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือผู้ที่มีความประพฤติตรง ทั้งต่อหน้าที่ ต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช้เล่ห์กลคดโกง ทั้งทางตรงและทางอ้อม รับรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง 4) มีวินัย คือการยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ และข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสังคม ผู้ที่มีวินัย คือผู้ที่ปฏิบัติตนในของเขต กฎระเบียบของสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคม และประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ 5) สุภาพ คือ เรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่ดีงาม มีสัมมาคารวะ ผู้ที่มีความสุภาพ คือผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตน ตามสถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าวรุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่น ทั้งโดยวาจาและท่าทาง แต่ในเวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในใจตนเอง เป็นผู้มีมารยาท วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย 6) สะอาด คือปราศจากความมัวหมอง ทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสบายใจแก่ผู้พบเห็น ผู้ที่มีความสะอาด คือผู้รักษาร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อมถูกต้องตามสุขลักษณะ ผีฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว มีความแจ่มใสอยู่เสมอ 7) สามัคคี คือความพร้อมเพรียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความปรองดองกัน ร่วมใจกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดงานการอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอา รัดเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกันในลักษณะเช่นนี้ เรียกอีกอย่างว่า ความสมานฉันท์ ผู้ที่มีความสามัคคี คือผู้ที่เปิดใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รับทราบของตน ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลัง ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง แก้ปัญหาและ จัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ พร้อมที่จะปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ 8) มีน้ำใจ คือความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือ เรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทร เอาใจใส่ ให้ความสนใจ ในความต้องการ ความจำเป็น ความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน ผู้ที่มีน้ำใจ คือผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม รู้จักแบ่งปันเสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์แก่ผู้อื่น เข้าใจ เห็นใจ ผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการ เพื่อบรรเทาปัญหาหรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้นในชุมชน (สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

เมื่อนักศึกษาคูปรุภมวีย์ที่ไม่เคยแต่งนิทานมาก่อน ได้ฝึกแต่งนิทาน โดยใช้คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ เป็นแนวทางในการกำหนดแก่นเรื่อง ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ (Analysis) ซึ่งหมายถึง

การศึกษาหรือตรวจสอบบางสิ่งโดยละเอียด เพื่อค้นหาหรือทำความเข้าใจเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งนั้น หรือเพื่อแสดงความคิดเห็นและตัดสินใจจากสิ่งนั้น (Cambridge Dictionary, 2023) โดยได้วิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาคูปฐมวัยที่สอดคล้องกับคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ เพื่อให้ได้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการสร้างสรรค์นิทานของนักศึกษาคูปฐมวัย และเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับวรรณกรรมสำหรับเด็กแก่นักศึกษาคูปฐมวัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาข้อมูลว่าแก่นเรื่องในนิทานที่กลุ่มประชากรนักศึกษาคูปฐมวัยแต่งขึ้นนั้นปรากฏคุณธรรมพื้นฐานครบทั้ง 8 ประการ หรือไม่
2. เพื่อศึกษาข้อมูลว่าแก่นเรื่องในนิทานที่กลุ่มประชากรนักศึกษาคูปฐมวัยแต่งขึ้นนั้นปรากฏคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ด้านใดมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาเอกสาร ประกอบด้วย การศึกษาเกี่ยวกับแก่นเรื่องในนิทาน การวิเคราะห์แก่นเรื่อง ในนิทาน คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ จากเอกสาร หนังสือ วิทยานิพนธ์ งานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้กำหนดด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือนิทาน 30 เรื่อง ที่แต่งโดยนักศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี จำนวน 30 คน (เป็นนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการแต่งนิทานมาก่อน)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ตารางวิเคราะห์แก่นเรื่องสอดคล้องกับคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยอ่านนิทานที่แต่งโดยนักศึกษาคูปฐมวัย ที่ฝึกแต่งนิทานในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 (16-21 มีนาคม 2566) จำนวน 30 เรื่อง ทำการจำแนกแก่นเรื่องของนิทาน แล้วบันทึกข้อมูลลงในตารางวิเคราะห์ นำให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
5. การวิเคราะห์ข้อมูล ในเชิงปริมาณ โดยการแจกแจงความถี่ของแก่นเรื่องที่พบ ลงในตารางวิเคราะห์แก่นเรื่อง เพื่อทราบจำนวนความถี่ของแก่นเรื่องที่สอดคล้องกับคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ และในเชิงบรรยาย โดยการบรรยายข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์ นำให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง
6. การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล สังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ และให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยสรุปข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ แล้วนำมาสรุปผลด้วยสถิติร้อยละ อภิปรายผลประกอบการอ้างอิงความสอดคล้องกับผลการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง สังเคราะห์องค์ความรู้ใหม่ในรูปแบบโมเดลแห่งองค์ความรู้ และให้ข้อเสนอแนะทั้งในเชิงนโยบาย และการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า แก่นเรื่องในนิทานที่กลุ่มประชากรนักศึกษาครูปฐมวัยแต่งขึ้นนั้น ปรากฏคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ไม่ครบ 8 ประการ คุณธรรมที่ปรากฏในแก่นเรื่อง ได้แก่ ประหยัด ซื่อสัตย์ สุภาพ สามัคคี มีน้ำใจ และคุณธรรมที่ไม่ปรากฏในแก่นเรื่อง ได้แก่ ขยัน มีวินัย สะอาด

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัยที่สอดคล้องกับ
คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของกระทรวงศึกษาธิการ

นิทาน / หัวข้อคุณธรรม	ขยัน	ประหยัด	ซื่อสัตย์	มีวินัย	สุภาพ	สะอาด	สามัคคี	มีน้ำใจ
1. เราจะรักกันให้มากขึ้น								✓
2. สามสหายในป่าใหญ่								✓
3. เจ้าจ้อเพื่อนรัก								✓
4. ป่ามหัศจรรย์								✓
5. น้ำใจสร้างมิตร								✓
6. เพื่อนบ้านแสนน่ารัก								✓
7. สุขใจในป่า								✓
8. สหายสามพันธุ์							✓	
9. เพื่อนสนิทเพ็ญรัก								✓
10. ลิงน้อยผู้ซื่อสัตย์			✓					
11. ช้างหูกากับแมวโพงพาง							✓	
12. เพื่อนกันในป่า								✓
13. ช้างน้อยผู้คอยช่วยเหลือ								✓
14. สหายสามัคคี							✓	
15. เป็มกับโซ่								✓
16. อยู่ได้โดยมีน้ำใจ								✓
17. ช้างเพื่อนรัก							✓	
18. เหมียวเหมียวอยากกลับบ้าน								✓
19. มา มะ แบ่งกัน								✓
20. น้ำใจของสองเกลอ								✓
21. แอปเปิ้ลมิตรภาพ								✓
22. สองสหายสร้างด้วยตนเอง		✓						
23. เพื่อนต่างไซส์								✓
24. กลับบ้าน							✓	
25. เจ้าลิงน้อยกับเสือผู้อึดโรย								✓
26. เจ้าลิงขี้โมย			✓					

27. คู่กัด							✓	
28. สามเพื่อนรัก							✓	
29. ลิงแสมกับเสือโคร่ง					✓			
30. ลิงเสือเพื่อนรัก							✓	
รวมคะแนน	0	1	2	0	1	0	8	18

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า แก่นเรื่องในนิทานที่นักศึกษาครูปฐมวัยแตงั้น แก่นเรื่องที่พบมากที่สุด คือแก่นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมด้านความมีน้ำใจ คิดเป็นคะแนน 60% ถัดมาได้แก่ คุณธรรมด้านความสามัคคี 26.66% ด้านความซื่อสัตย์ 6.66% ด้านความประหยัด 3.33% ด้านความสุภาพ 3.33%

ตารางที่ 2 การแสดงค่าร้อยละ ของหัวข้อคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการของกระทรวงศึกษาธิการในแก่นเรื่องจากนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัย

หัวข้อคุณธรรม	ขยัน	ประหยัด	ซื่อสัตย์	มีวินัย	สุภาพ	สะอาด	สามัคคี	มีน้ำใจ
คะแนน	-	1	2	-	1	-	8	18
ค่าเฉลี่ยร้อยละ	-	3.33	6.66	-	3.33	-	26.66	60

อภิปรายผลการวิจัย

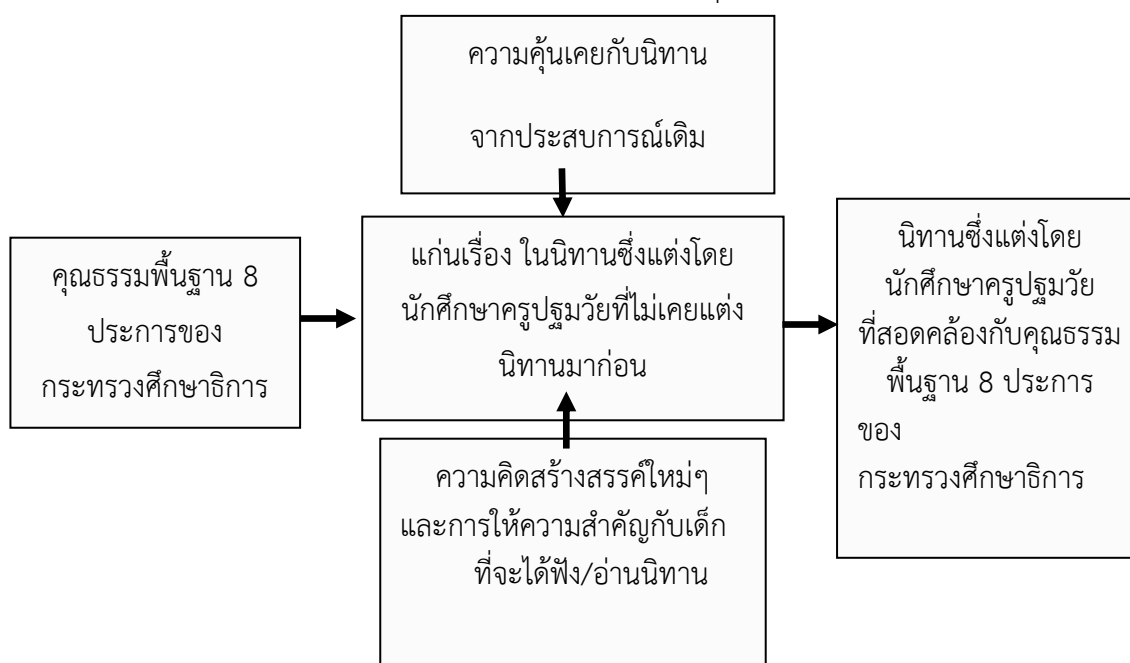
1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าแก่นเรื่องในนิทานที่กลุ่มประชากรนักศึกษาครูปฐมวัยแตงั้นนั้น ปรากฏคุณธรรมพื้นฐาน ไม่ครบ 8 ประการ คุณธรรมที่ปรากฏในแก่นเรื่อง ได้แก่ ประหยัด ซื่อสัตย์ สุภาพ สามัคคี มีน้ำใจ ส่วนคุณธรรมที่ไม่ปรากฏในแก่นเรื่อง ได้แก่ ขยัน มีวินัย สะอาด ทั้งนี้ เพราะเป็นการให้นักศึกษาครูปฐมวัยเลือกหัวข้อคุณธรรมพื้นฐานในการแตงั้นนิทานอย่างอิสระ นักศึกษาจึงแตงั้นนิทานโดยเลือกหัวข้อคุณธรรมพื้นฐานมาเป็นแก่นเรื่องในการสร้างสรรค์นิทานตามจินตนาการของตนเองประกอบกับความคุ้นเคยเกี่ยวกับนิทานตามประสบการณ์เดิมของตน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่พบแก่นเรื่องในหัวข้อคุณธรรม ขยัน มีวินัย สะอาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุจิภา พรหมรักษา ที่ได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับนิทานพื้นเมืองของเอเชียสำหรับเด็กทั่วทุกดินแดนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 48 เรื่อง โดย ผลการวิจัยพบว่ามีแก่นเรื่องหลัก ๆ ดังนี้ 1) การใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหา 2) ความซื่อสัตย์สุจริต 3) ความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ 4) ความกตัญญู 5) ความขยันหมั่นเพียร 6) ความพอเพียง 7) ความกล้าหาญ 8) ความสามัคคี (ศุจิภา พรหมรักษา, 2557) ซึ่งไม่ปรากฏแก่นเรื่องหลัก ๆ เกี่ยวกับคุณธรรม มีวินัย สะอาด ด้วยเช่นกัน

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าแก่นเรื่องในนิทานที่นักศึกษาครูปฐมวัยแตงั้นนั้น แก่นเรื่องที่พบมากที่สุด คือแก่นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมด้านความมีน้ำใจ คิดเป็นคะแนน 60% ถัดมาได้แก่ คุณธรรมด้านความสามัคคี 26.66% ด้านความซื่อสัตย์ 6.66% ด้านความประหยัด 3.33% ด้านความสุภาพ 3.33% ทั้งนี้ เพราะนักศึกษามีความคุ้นเคยกับนิทานที่มีแก่นเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมในหัวข้อดังกล่าวจากประสบการณ์เดิม จึงนำมาประยุกต์ใช้ในการแตงั้นนิทานของตนเอง สะท้อนให้เห็นว่านิทานคุณธรรมในบริบททางสังคมของนักศึกษาครูปฐมวัยมีผลต่อการสร้างสรรค์นิทานคุณธรรมของตนเอง โดยที่นักศึกษายังไม่มีประสบการณ์เกี่ยวกับเด็กปฐมวัยมากนัก ในบริบททางสังคมของนักศึกษาครู

ปฐมวัย การสอนคุณธรรมเป็นสิ่งที่สังคมไทยให้ความสำคัญ และการสอนให้เด็กปฐมวัยเรียนรู้เกี่ยวกับคุณธรรมนั้นมักใช้นิทานคุณธรรมเป็นสื่อ ซึ่งหัวข้อคุณธรรมที่นำมาสอนเด็กปฐมวัยจะมีความสัมพันธ์กับสภาพสังคม โดยหัวข้อคุณธรรมที่นำมาสอนจะเชื่อมโยงถึงความต้องการและความคาดหวังของสังคมที่มีต่อเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Yi-Huang Shih ที่ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาศีลธรรมในโรงเรียนอนุบาลของประเทศไต้หวัน: ความสำคัญ แนวคิด และวิธีการ พบว่า วิธีที่ดีที่สุดในการสอนคุณธรรมให้แก่เด็กปฐมวัย คือ การเล่านิทานทางคุณธรรม ผลวิจัยนี้ให้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อช่วยพัฒนากระบวนการเกี่ยวกับคุณธรรมในระดับการศึกษาปฐมวัย และพัฒนาการจัดการศึกษาด้านคุณธรรมแก่เด็กปฐมวัยในไต้หวัน (Yi-Huang Shih, 2021)

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลการวิจัย สามารถสรุปเป็นโมเดลได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 การวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัยที่สอดคล้องกับ
คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ

บทสรุป

การวิเคราะห์แก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาครูปฐมวัย ที่สอดคล้องกับคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ ในครั้งนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของความคุ้นเคยกับนิทานจากประสบการณ์เดิมของผู้แต่งนิทาน ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ของผู้แต่งนิทาน และให้ความสำคัญกับเด็กที่จะได้ฟัง/อ่านนิทาน แม่นักศึกษาครูปฐมวัยจะยังไม่มีประสบการณ์โดยตรงกับเด็กปฐมวัยมากนัก แต่ก็ได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาเกี่ยวกับเด็กปฐมวัยมาใช้ประกอบการสร้างสรรค์นิทานอย่างเต็มความสามารถ หากความคุ้นเคยกับนิทานจากประสบการณ์เดิมของผู้แต่ง

นิทานมีความหลากหลาย ก็จะเป็นพื้นฐานที่สนับสนุนให้มุมมองและช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้แต่งนิทานนั้นได้กว้างไกลยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. งานวิจัยเกี่ยวกับแก่นเรื่องในนิทานซึ่งแต่งโดยนักศึกษาคูรุธมว้ยนี้ หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาคูรุธมว้ยในประเทศไทย ได้ทำงานวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้ โดยขยายกลุ่มประชากรใหญ่ขึ้น ก็จะได้ข้อมูลที่มีความละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดในการจัดการศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

2. แก่นเรื่องในนิทานสามารถสะท้อนสภาพสังคม ตลอดจนสะท้อนค่านิยมในสังคมที่นิทานนั้นปรากฏขึ้นได้ หากมีการงานวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้โดยขยายกลุ่มประชากรใหญ่ระดับประเทศ นอกจากจะได้ข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาต่อยอดในการจัดการศึกษาแก่นักศึกษาคูรุธมว้ยแล้ว ยังได้ข้อมูลเพื่อหน่วยงานที่ดูแลด้านสังคมและวัฒนธรรมสามารถนำไปใช้ในเชิงนโยบายพัฒนาด้านสังคมและวัฒนธรรมในภาคส่วนต่างๆ

3. การนำผลจากการวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้โดยขยายกลุ่มประชากรใหญ่ระดับประเทศ เพื่อใช้ประโยชน์เกี่ยวกับการบริหารจัดการเชิงนโยบายด้านวรรณกรรมสำหรับเด็ก ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น โครงการรักการอ่าน โครงการพัฒนาคุณธรรม ของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สอนเกี่ยวกับการสร้างสรรค์วรรณกรรมสำหรับเด็กแก่นักศึกษาคูรุธมว้ยสามารถนำผลวิจัยนี้ไปปรับกระบวนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

2. นักศึกษาคูรุธมว้ยนำผลวิจัยนี้ไปประกอบการทบทวนกระบวนการสร้างแก่นเรื่องในนิทานที่ตนเองแต่งให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป

3. มหาวิทยาลัยได้ข้อมูลจากผลวิจัยนี้ไปประกอบการจัดหาหนังสือนิทานภาพสำหรับเด็กเข้าห้องสมุดของมหาวิทยาลัย เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลประกอบการศึกษาของนักศึกษาคูรุธมว้ย

เอกสารอ้างอิง

ภัทรวลี นิมนวล. (2561). *การสร้างสรรค์หนังสือภาพสำหรับเด็กและบูรณาการ STEM Education*.

นนทบุรี: บริษัท นายฉับ จำกัด.

ศุจิภา พรหมรักษา. (2557). “การศึกษาวิเคราะห์นิทานพื้นเมืองของเอเชียสำหรับเด็กทั่วทุกดินแดนของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน”. *การค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาไทยเพื่อการพัฒนาอาชีพ ภาควิชาภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *8 คุณธรรมพื้นฐาน*. (โปสเตอร์).

- Cambridge University Press & Assessment. (2023). *Cambridge Dictionary*. สืบค้นข้อมูล
เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 จาก <https://dictionary.cambridge.org>.
- Clifton Fadiman. (2023). “Children’s Literature”. Encyclopedia Britannica. สืบค้นข้อมูล
เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566 จาก <https://www.Britannica.com>.
- Yi-Huang Shih. (2021). Moral education in Taiwanese preschool: Importance concepts
and Methods. *SAGE Journals*, 20(6): 717-730.

